

proglašen palim borcem.

Izvori: izjava L.K, FHP-30770; izjava G.K, FHP-29031; J. Martinsen, *Lista...*, FHP-26092.

Prek (Shaban) Krasniqi

(6.01.1932, Albanac iz Meće/Meqe, opština Đakovica/Gjakovë, zemljoradnik, šestoro dece)

Prende (Sadri Merturi) Krasniqi

(22.02.1935, Albanka iz Meće/Meqe, opština Đakovica/Gjakovë, domaćica, šestoro dece)

Pren (Sadri) Merturi

(4.10.1933, Albanac iz Meće/Meqe, opština Đakovica/Gjakovë, zemljoradnik devetoro dece)

Mire (Shaban Krasniqi) Merturi

(3.10.1934, Albanka iz Meće/Meqe, opština Đakovica/Gjakovë, domaćica, devetoro dece)

Prek i Prende imali su jednog sina i pet ćerki. Sin je radio u Nemačkoj a ćerke su bile udate na Kosovu. Sva Prenova i Mirina deca radila su u Švajcarskoj. Oba bračna para živela su u kućama pored asfaltnog puta, blizu policijskog punkta u susjednom Kramoviku/Kramovik [Orahovac/Rahovec]. Kada god je bila smena straže, policajci su prolazeći pored njihovih kuća pucali. Zbog toga su sredinom juna 1998. godine oba para prešla u kuću Kole Merturija, koji je živio u inostranstvu. Prve granate na **Meće/Meqe** pale su rano ujutro **2.08.1998.** godine. Većina meštana je odmah pobjegla u obližnju šumu a Prek, Prende, Pren i Mire su još neko vreme ostali u kući Kole Merturija. Prekov rođak Mark Krasniqi je dvogledom iz šume video da su se starci krili iza zida u dvorištu. Takođe je video da su srpske snage ušle u selo i pucale u sve što se kreće. Video je kada su starci krenuli u pravcu šume preko livade, između šume i sela. Kasnije popodne, srpske snage su ušle u šumu i seljani su krenuli da beže prema selu Doblbare/Doblibarë. Na obodu šume, na livadi zvanoj *Dolina Meće/Lugu i Meqes*, pronašli su tela Mire i Prende. Bile su ubijene s leđa. Tridesetak metara dalje našli su tela Preka i Prenna. Zbog prisustva pripadnika srpskih snaga seljani su ostavili tela na mestu gde su ih našli. Potom su katolički sveštenik i još nekoliko staraca iz Doblbare/Doblibarë otišli u

Đakovicu/Gjakovë po dozvolu za sahranu. Sahranili su ih dana 6.08.1998. godine na groblju u selu Doblbare/Doblibarë. Posle rata, 2.08.1999. godine, posmrtni ostaci Preka, Prende, Prenna i Mire su preneti na groblje u selu Meće/Meqe.

Izvori: izjava M.K, FHP-29032; FHP, *Sudenje Slobodanu Miloševiću*, III, 119-120; KMDLNI, *Bulletini*, br.9, tetor-dhjetor 1998, 137, FHP-23857; SMIP, *Teroristički...*, III, 912; VSCG KPP, *Lista...*, FHP-8817; OKMSSRJ, *Smrtno...*, FHP-10832.

Pjetër (Tal) Krasniqi

(30.06.1935, Albanac iz Meće/Meqe, opština Đakovica/Gjakovë, zemljoradnik, osmoro dece)

Pjetër je stekao penziju u fabrici sokova *Erenik* u Đakovici/Gjakovë, gde je radio kao stražar. Živeo je u selu Meće/Meqe sa suprugom Gjyste i trojicom sinova, od kojih je jedan bio oženjen i imao sina. Kada su srpske snage ujutro **2.08.1998.** godine napale selo, na periferiji sela pale su prve granate, i Pjetërova porodica je pobjegla u pravcu šume, između sela Crmljane/Cermjan i Meće/Meqe. Pjetër je ostao rekavši da će doći za njima. Tada su ga poslednji put videli živog. Uveče su od rođaka Marka Krasniqija saznali da je Pjetër ubijen u dvorištu [**Meće/Meqe**] i da su njegovo telo pripadnici srpskih snaga odneli i sahranili na groblju u Đakovici/Gjakovë. Porodica je prenela njegovo telo 20.09.1998. godine na groblje u Doblbare/Doblibarë. Njegovi posmrtni ostaci su preneti u selo Meće/Meqe 2.08.2006. godine.

Izvor: izjava G.K, FHP-29031.

Nekë (Halit) Pajaziti

(25.04.1942, Albanac iz Dobroša/Dobrosh, opština Đakovica/Gjakovë, zemljoradnik, šestoro dece)

Nekë je sa suprugom Zelfije, sinovima i ćerkama živio u Dobrošu/Dobrosh do kraja jula 1998. godine, kada su srpske snage opkolile selo, Nekë je poveo porodicu u Đakovicu/Gjakovë i smestio kod porodice Saneja. On je istog dana krenuo nazad da donese neke stvari. Tada su ga poslednji put videli živog. Dana 5.08.1998. godine, rođaka